

Hivern

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s/a

UNA TRAGÈDIA AMERICANA, I i II

Theodor Dreiser
Les Millors Obres de la literatura Universal/Segle XX.
20" i 20". 432 i 288 pàgines.

La novel·la d'un dels pocs gegants de la literatura nord-americana, en què es basava la famosa pel·lícula *Un lugar en el sol*.

Editorial Laia

QÜESTIÓ D'AMOR PROPI

Carme Riera
Col·lecció El Mirall i el Temps, 96 pàgines.

Després de tant de temps, Carme Riera.

Edicions BROMERA

NÀUFRAGS SENS ILLA

Josep Antoni Fluixà
Bromera/poesia, 2.

La maduresa i la reflexió esdevingudes bellesa.

EDITORIAL EMPÚRIES

SECRETÀ VEU

Maria del Mar Bonet

El primer llibre (i la cara més amagada) de la cantant mallorquina: La seva poesia i la seva pintura.

GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.

LA GUERRA D'EN TIP-TAP

Càries Cano
Col·lecció les Favas comptades, n.º 7.

LA GALERA, S. A., EDITORIAL

CRONOS

Novel·les del Segle XX per a la buïxaca de la gent jove.
Volums d'11 x 18 cm. Enquadernació rústica i plastificada. 16 títols publicats.

EDITORIAL TRES I QUATRE

I ENCARA

Felícia Fuster
Col·lecció Poesia n.º 51.

Premi de Poesia Vicent Andrés Estellés dels premis Octubre de 1987.

curial

LLINGUA & LITERATURA, 2

Director: Josep Massot i Muntaner
Secretari: Lola Badia

Revista anual de la Societat Catalana de Llengua i Literatura (filial de l'Institut d'Estudis Catalans).

ENCICLOPÈDIA CATALANA

DICCIONARI JURÍDIC CATALÀ

Un volum de 14 x 21. 460 pàgines

De venda a llibreries.
«Els diccionaris de l'Enciclopèdia».

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

PAREMIOLOGIA

Maria Conca
Biblioteca Lingüística Catalana.

Un estudi sistematitzat de la paremiologia catalana des d'un marc teòric.

Encara estan esperant-les. Del desencany van traure que havien de canviar la mentalitat d'Espanya.

Josep Martínez, comprovat el fracàs de l'acció concreta, es va enfilear a l'idealisme subjectiu, a una visió impressionista de l'Espanya dels valors mamada en l'obra del diplomàtic Ganivet. A allò, li va frotre el *marxamo de generació del 98* i va tenir més èxit. Segurament, la primera ocasió en què Azorín va viatjar a Castella ja es va fer una aproximació de tot allò. La seua retina mediterrània es va dilatar davant aquell paisatge calb i contús de tristes figures, de cabres esporàdiques i de pobles abolits, on se li apareixien Manrique, Lazarillo i el Licenciado Vidriera.

A mida que penetrava La Meseta, la història parava el rellotge i la pedra s'intensificava: aquell quietisme, aquella immortalitat devia exposar-se-li com una redundància de la condició humana. ¿Com havia crescut tanta literatura en aquell terreny estèril? La solució a la metafísica era «cerrar con siete llaves el sepulcro del Cid». Sobre aquest *orgullo nacional* s'erigia la *generació del 98*.

De l'exaltació juvenil i anarcoide, don Josep Martínez va anar derivant a postures més tranquil·les. La Meseta va tenir un efecte curatiu, sedant. En un dels dispersos viatges a Monòver va fer forta amistat amb don Josep Pérez Bernabeu, president del Partido Federalista de la localitat, i s'hi va adscriure. A través de Pérez Bernabeu, que era conegut amb el sobrenom *el metge de l'aigua*, íntima amb Francesc Pi i Margall i viu una eufòria federalista que acaba el dia que mor l'ideòleg de la democràcia burgesa, el 1901. En aquell moment Azorín escriu a la seu dels pimaragallians i els comunica que, amb la mort de la persona que més honradesa política tenia a Espanya, havia mort també un partit, i per tant se'n donava de baixa, ja que la desaparició física de Pi i Margall impossibilitava el projecte polític.

Un any abans de morir Pi i Margall, Azorín havia publicat *El alma castellana*, llibre que va causar molt bona impressió a Joan Maragall. «Azorín —diu Antoni Ródenas—, a Madrid, entra en contacte amb una sèrie de corresponsals catalans que li van descobrir Maragall, el qual va fer una crítica encomiàstica del llibre al *Diario de Barcelona*. Azorín i Maragall van mantenir correspondència escrita fins 1902, en què Maragall llegeix *La voluntad* i li fa una ressenya severa. Arran d'això es refreden les amistats, però el 1905 Azorín viatja a Barcelo-